

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SERAFIM, VALENTINA

Din cărbunele vieții / Valentina Serafim ; pref. de
George Robert Mitrache ; postf. de Liliana Aron. -
București : Eikon, 2025
ISBN 978-606-49-1377-7

I. Mitrache, George Robert (pref.)
II. Aron, Liliana (postf.)

821.135.1

Editor: Valentin Ajder

Valentina Serafim

Din cărbunele vieții

*Carte apărută cu
Binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte
Calinic, Arhiepiscop al
Argeșului și Muscelului*

E I K O N

București, 2025

„Și lume, și flori
Și soare, și nori
Și ceață, și fum
Și mult noroi pe drum...
Și gânduri răvășite,
Speranțe ne-implinite.
Și răs și plâns... de-odată
O ușă ferecată...”
(„Din viață”)

Poemele din acest volum se dovedesc ilustrative pentru caracterul eterogen, datorită mijloacelor de convertire a ideilor în imagini poetice prin adecvare structurală a expresiilor și conținuturilor.

Manifestarea confesivă sugerează clarificarea conștiinței morale a poetei care apelează la cunoașterea extatică a lumii sensibile. Aceasta exprimă realitățile vieții spirituale, dincolo de crustele aparențelor, atingând nucleul iradiant al ritmicității interioare, ca oglindire a lucidității și a patosului grav, în cursul unei existențe complexe.

Diac. Jurnalist George Robert Mitrache
Curtea de Argeș

Rugăciune

Iubește-mă, Doamne,
Și nvață-mă să iubesc,
Pedepsește-mă, Doamne,
Și-ajută-mi să nu pedepsesc,
Ocrotește-mă, Doamne,
Oriunde, eu, pășesc,
Fii alături de mine
Și atunci când visez,
Dă-mi puterea, Doamne,
Să-Ți urmez porunca,
Întărește-mă, Doamne,
Fă-mă cum e stânca.
Ajută mie, Doamne,
Și celor ca și mine,
Gândind cu-n pic de teamă
La clipa care vine.
Fă-ne vrednici, Doamne,
De-a intra-n Casa Ta,
S-o facem mai adesea
E satana ce nu vrea.
Depărtează-l, Doamne,
Când noi n-avem puterea
Fă-ne viața, Doamne,
Dulce cum e mierea.
Fii alături de noi, Doamne,
Până la sfârșit,
Chiar dacă-n drumul nostru
Mereu am mai greșit.
Iartă-ne și ne-ajută
Și când nu Te rugăm,

Deșteaptă-ne din somnul
În care-naintăm,
Uneștene-n credință
Și nu Te răzbuna,
Suntem fără putere
Și toți în mâna Ta.

14 iunie 1998, Roma

Trimite-mi!

Trimite-mi o floare,
Trimite-mi un gând,
Trimite-mi un salut mergând
Pe drumul vieții drept sau strâmb.

Trimite-mi un surâs,
O lacrimă după ce-ai plâns
Un vis când noaptea s-a sfârșit,
O privire spre infinit.

Trimite-mi zăpada
Cu albul ei imens,
Trimite-mi primăvara
Și verdele intens.

Trimite-mi zilele de vară
Cu ploi sau soare mult
Și ruginita toamnă
Foșnetul să-i ascult.

Trimite-mi nepăsarea
Când totul este greu,
Ajută-mi să port gândul
Mai des la Dumnezeu.

Trimite-mi, și-apoi vino!
Fiindcă de le-am primit
E viața aproape-o glumă
În drum spre infinit.

25 mai 1998, Civitanova Marche

Mi-ar plăcea

Mi-ar plăcea să fiu umbra ta,
Să te-nsoțesc chiar de n-ai vrea.
Să fiu cărarea-n care mergi
Sau visul pe care-l visezi.

Mi-ar plăcea să fiu luna,
Să te privesc în noapte,
Aș ști secrete multe
Din tănuite șoapte.

Mi-ar plăcea să fiu ploaia
Să vin pe neașteptate,
Să te sărut cu voia
Sau chiar de nu se poate.

Mi-ar plăcea să fiu vântul,
Cu mine să te port
Să colindăm pământul
Și universul tot.

Apa, să fiu, mi-ar plăcea
Dintr-un izvor curat,
Să te întorci la mine
Tot timpul însetat.

Mi-ar plăcea să fiu frunza
Când vântul o adie,
Mi-ar plăcea să fiu piatra
Când apa o mângâie.

Mi-ar plăcea să fiu cerul
Seninul să-mi privești,
Să afli adevărul
În stele când citești.

Mi-ar plăcea să fiu floarea
Ce cu petala ei
Ți-ar îmbăta privirea
Și gânduri câte vrei.

Mi-ar plăcea să fiu iarba
Iar tu să mă cosești,
Te-aș obosi cu vorba
Și-ai ști să mă iubești.

9 iunie 1998, Roma

Zâmbește florilor,
Zâmbește zorilor,
Zâmbește nopții reci
Și-a tot pe unde treci.
Zâmbește, căci un zâmbet
Costă atât de puțin
Dar poate să aducă
O mare de senin!

9 iunie 1998, Roma

Îndemn

Când soarele răsare
Începe o nouă zi,
Când floarea înflorește
O face spre-a muri.
Când totul se sfârșește
Și nu știm ce va fi
Cu fruntea sus învață
Ce-nseamnă a trăi.

9 iunie 1998, Roma

Și lume, și flori,
Și soare, și nori,
Și ceață, și fum,
Și mult noroi pe drum...

Și gânduri răvășite,
Speranțe ne-mplnite,
Și râs, și plâns deodată,
O ușă ferecată,
Un geam opac,
Un ram ce cade din copac...

Deodată ai pierdut firul,
Te-avânți și tu în delirul
Ce-i prinde pe toți laolaltă
Îi poartă în larg și-i debarcă
În mijlocul nesiguranței
Un vârful ca simbol al speranței.

Începi să sari dar nu-i ușor
Îți dorești aripi pentru zbor,
Te prinzi de-o bară care nu-i,
Te lași în voia jocului,
Începi să sari, să râzi, să plângi,
Acolo-n vârful vrei să ajungi.

Dar și ceilalți vor tot ca tine,
Începe lupta și-apoi cine
Va-nvinge sau va fi învins,
Îi trebuie lacrimi pentru plâns.

Începi să sari mai voinicește,
Te-arunci în ce se nimerește.
Te lovești dar nu mai simți,
Te doare, strângi tare din dinți.
Continui, fiindcă nu-i de ales,
Aceasta-i viața, ai înțeles
Că lupta nu se va sfârși
Atâta timp cât vei trăi.

Să lupți demn și să învingi
E o virtute, dar s-o atingi
Trebuie să înțelegi
Ce-i bine din rău să alegi:
Să nu te-mbeți cu apă chioară,
Să nu spui vorbe de ocară,
Să aștepti, să ai răbdare
Când cel de lângă tine n-are,
S-ajuti când semenul îți cere
Cu toată mica ta putere.
S-ascuți chiar dacă ți-ar plăcea
Să faci cu totul altceva,
Să mergi pe drumul drept,
Să reușești să fi-nțelept.
Nu-i simplu, dar nici imposibil
Și tot ce-am spus e plauzibil.

10 iulie 1998, Roma

Învată să nu minți
Nu fă la nimeni rău,
Învată să ascuți
Când este rândul tău,
Învată să ajungi
Chiar dacă este greu,
Învată să nu plângi
Există Dumnezeu!
Învată ce-i iubirea
Și a o prețui,
Păstrează amintirea
Și-nvață că „a fi”
Nu e o întâmplare,
Nu e un simplu joc
Și nu tot ce noi facem
Depinde de noroc.
Învată a fi părinte
Atunci când ai copii,
Învată că-nainte
Înseamnă „a muri”.

1 octombrie 1998, Roma

Doamne,

Iartă-mă că eu mereu cârtesc,
Iartă-mă că eu mereu greșesc,
Iartă-mă că n-accept modul Tău
Și-adun în jurul meu doar rău.

Iartă-mă că nimic bun
N-am făcut în viața mea până acum,
Iartă-mă și mă învață ce să fac
Să mă-ndrept și să îți fiu pe plac.

Iartă-mă pentru tot gândul meu
Care-i fără Tine tot mereu,
Iartă-mă că nepăsarea mea
Nu m-ajută să port crucea grea.

Plâng, dar trebuia să plâng demult
Și a Ta poruncă s-o ascult,
Poate va veni totuși o zi
Când din nou te vei milostivi.

Eu Te rog, Părinte, nu mă părăsi
Fii mereu cu mine, spre-a nu mai greși,
Mi-e frică de moartea sufletului meu
Ajută-mi, Tu Doamne, viu să fiu mereu.

29 noiembrie 2004, Roma

Te rog, Părinte, să mă ierți,
Primește-mi rugăciunea,
Ajută-mă să mă îndrept
Și să urăsc minciuna.
Ajută-mi ca mărturisirea
Să fie tot ce am de spus
Mereu s-am gândul și privirea
La suferința lui Iisus.
Să pot s-am sufletul curat
Că ce gândesc e bine,
Iar tot ce spun și tot ce fac
Să fie de la Tine.
Când voi veni în fața Ta
Lista să fie plină
Cu ce e demn pentru-a urma
De cei ce vin în urmă.

10 ianuarie 2005, Roma

Mesaj

Soțului meu: Valentin Serafim

Am fost mereu grăbit,
Domnul așa a vrut
De-aceea sunt aici
După puțin trecut.

Dar ceea ce contează
Nu-i câți ani ai trăit
Doar ce-ai lăsat în urmă
De tine împlinit.

Ce-ai fost pentru cei care
Cu tine-au petrecut
Parte din a lor viață
Cum Dumnezeu a vrut.

Iar faptele și vorba
Rămase amintiri,
Cât pot să construiască
Din cereștile zidiri

Acestea mult contează
Și-aș vrea să nu uitați,
Că Cineva veghează
Oriunde vă aflați.

Îndreptați-vă, dar, pașii
Către Bunul Dumnezeu,
Ca să treceți pragul morții